

Наноалотропи Карбону: Класифікація, одержання та застосування

Лекція № 5

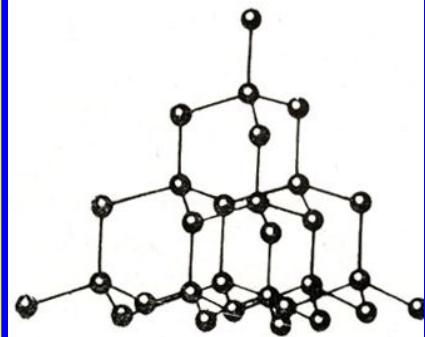
09.03.16

C
12,01115 2
6 4

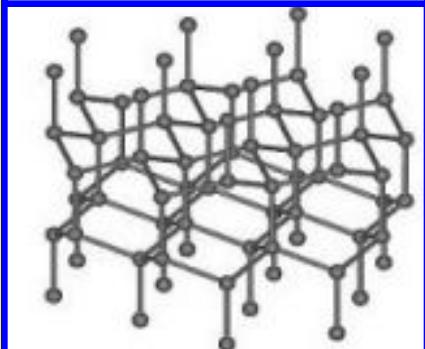
Карбон

sp³

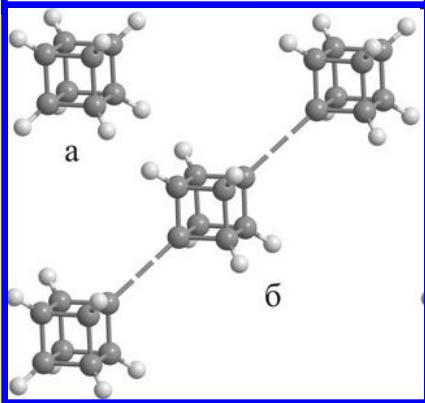
Алмаз

Лонсдейліт

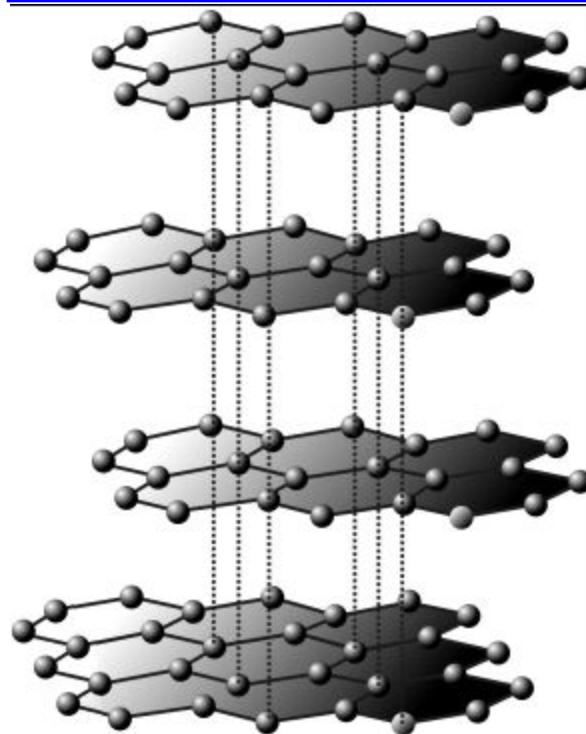
Суперкубан

sp²

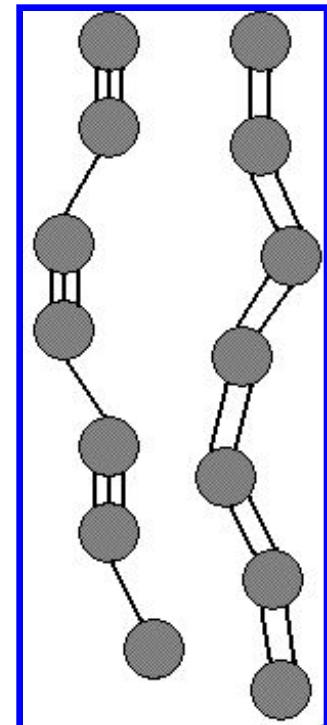
Графіт:

гексагональний АВАВАВ
Ромбоедричний АВСАВС

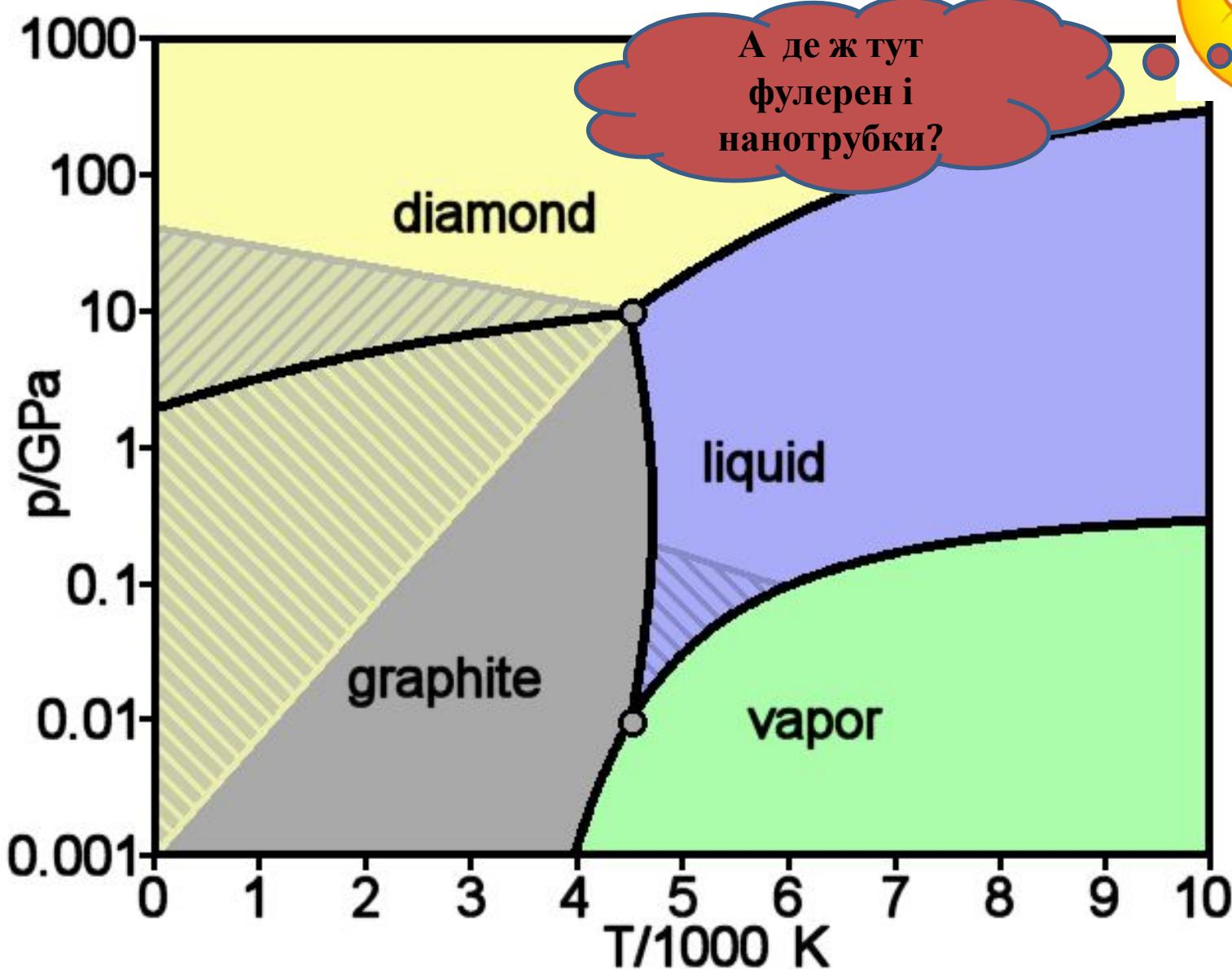

sp

Карбін:
α та β

Фазова діаграма

Гібридизація і

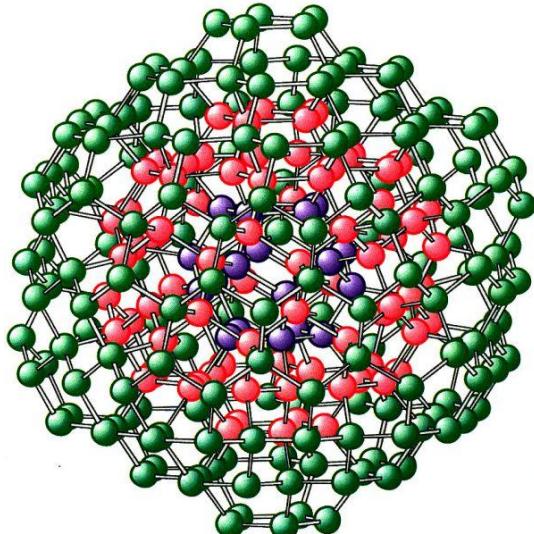
нові матеріали

наноалмаз

Алмаз

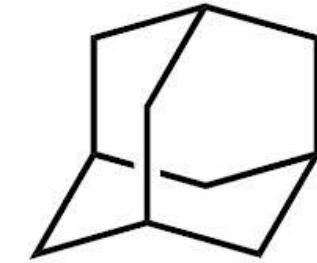
адамантан

лонсдейліт

sp^3

C_{20}
 C_{32}

Аморфний
вуглець

скловуглець

sp

карбін

sp^2

C_{60}
 C_{70}

нанотрубки

фулерен

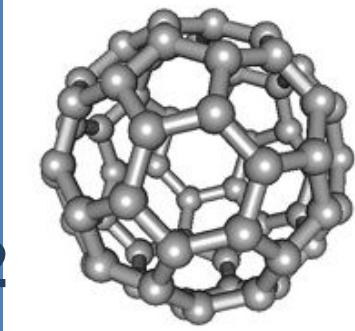
графіт

нанотрубки

графен

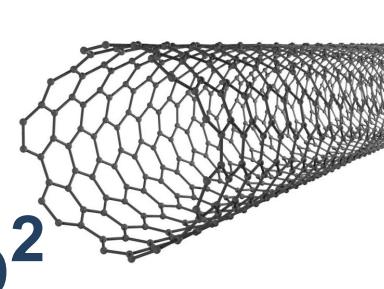
ТИПИ НАНОАЛЛОТРОПІВ КАРБОНУ:

Фуллерени

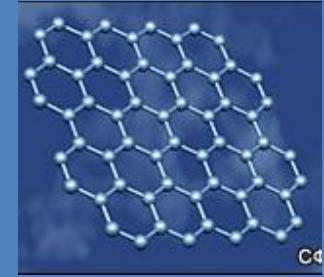
sp^2

Нанотрубки

sp^2

Графен

sp^2

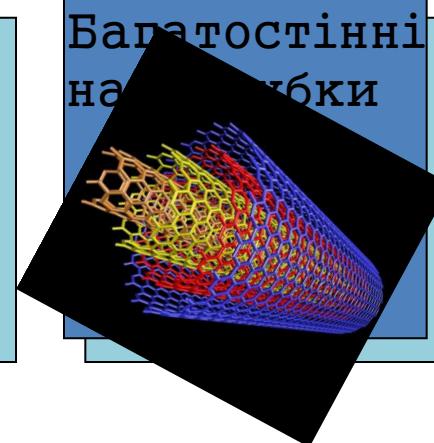
Оніо

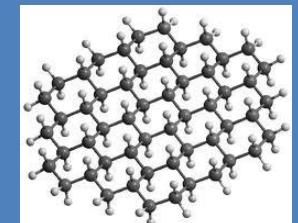
Жмутки з нанотрубок

Багатостінні на

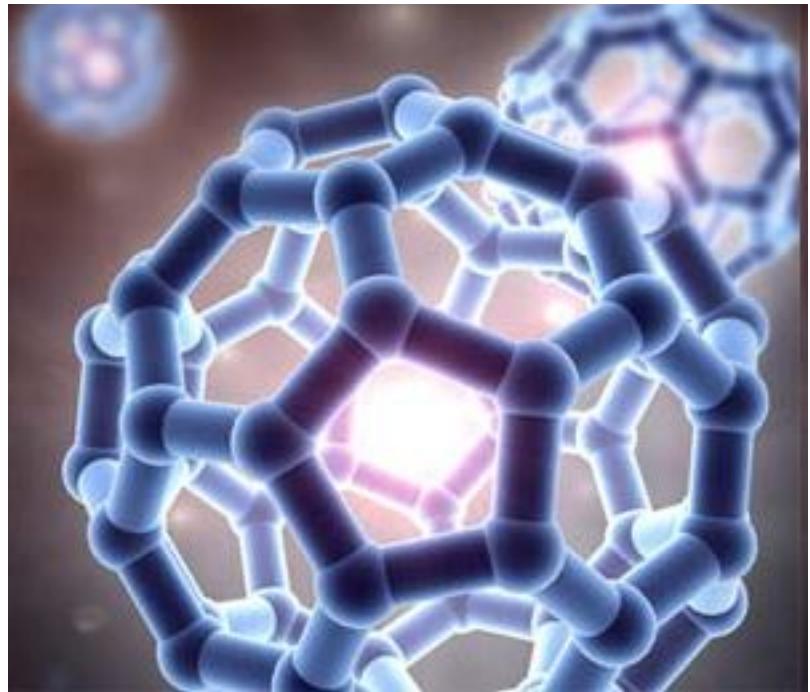

Графан

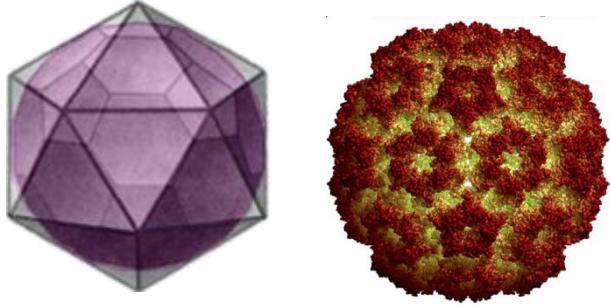
Фулерен:

- Історія відкриття
- Синтез
- Будова
- Фізичні та хімічні властивості
- Застосування

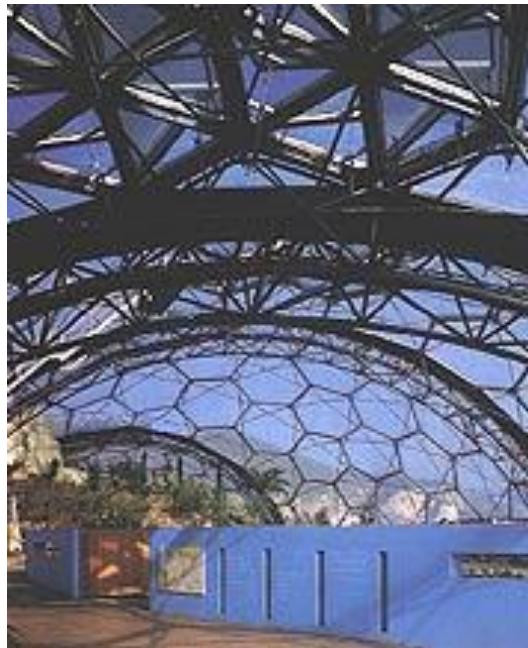
Історія Фулерена: урок природи

Річард
Бакмінстер
Фулер

Конструктори
усіченого
ікосаедра:

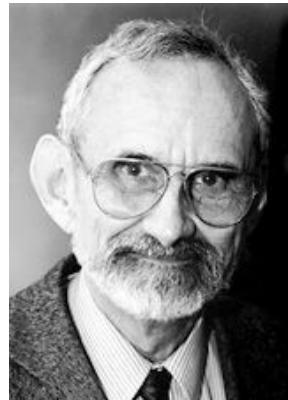
<http://www.house-ball.com.ua>

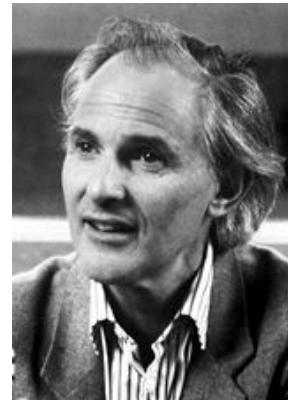
Історія Фулерена

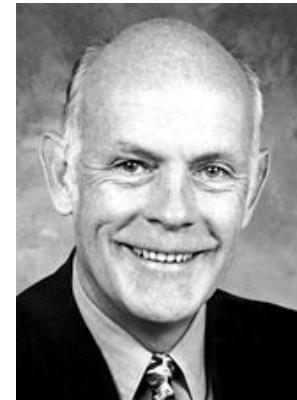
- 1943 – Hahn & Strassman помітили кластер C_{15}^+ на графітових електродах;
- 1970 – E. G. Osawa - теоретичний розрахунок ароматичності графітового монощару;
- 1985, вересень – експериментально одержаний фулерен Rice University, Houston, Texas
- 1990 – розробка методу одержання грамових кількостей фулеренів В. Кретчмером, Лэмбом, Д. Хаффманом
- 1996 - за відкриття фулеренів Крото, Смоллі та Керлу присуджена Нобілівська премія з хімії

Robert F. Curl Jr.

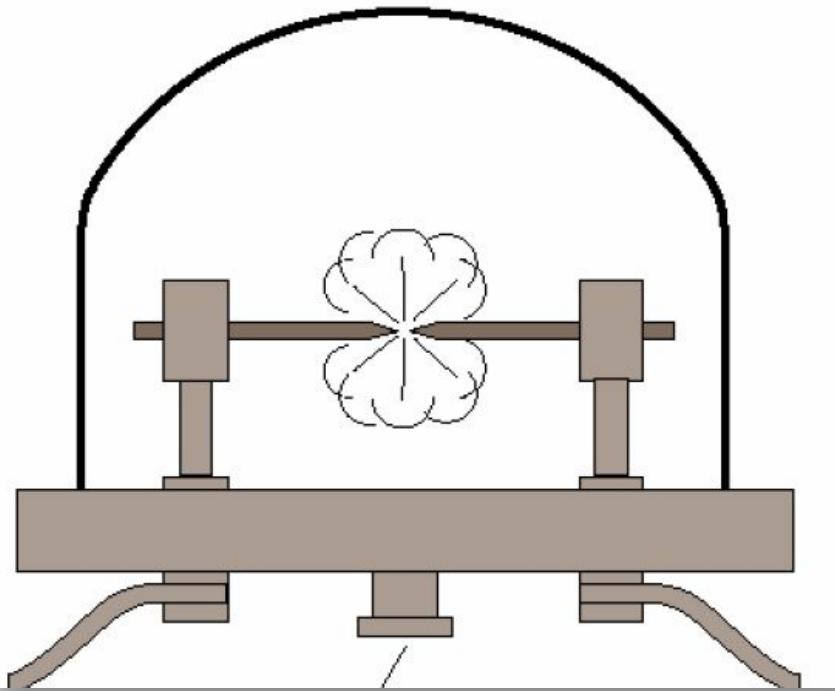

Harold W. Kroto

Richard E. Smalley

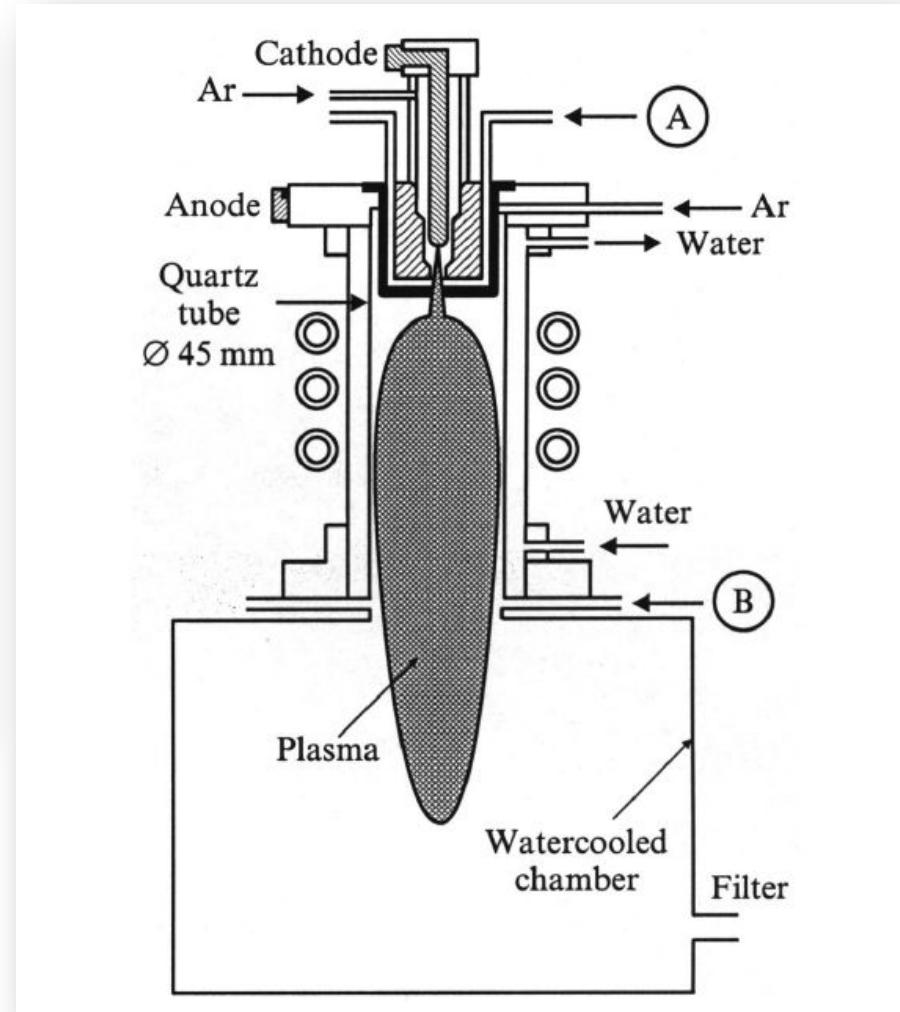
Синтез фуллеренів

Лазерне випаровування графіту
Сировина – графітові стержні:

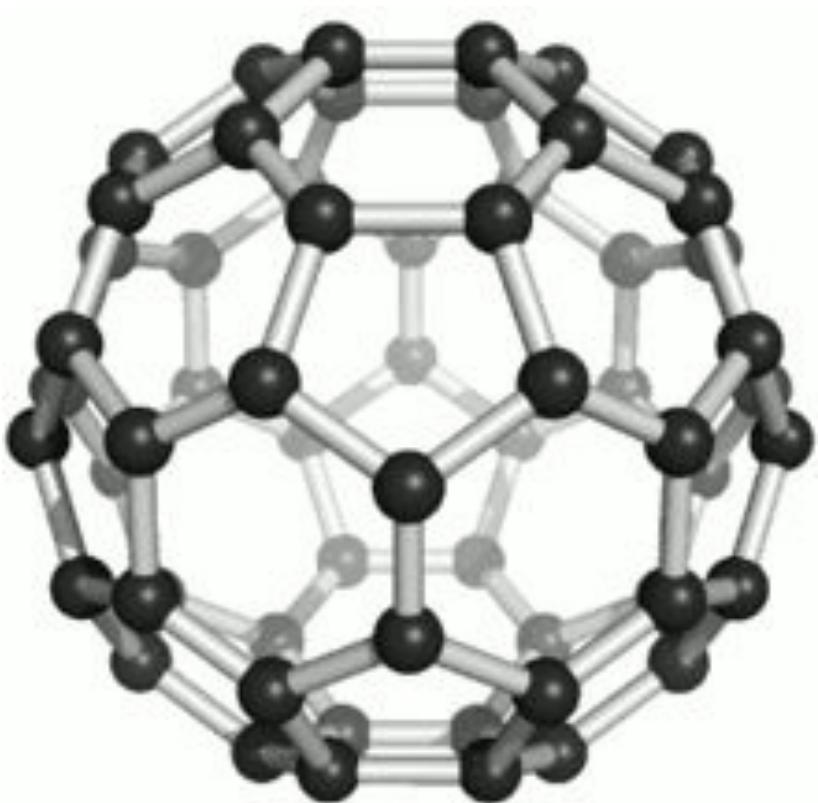
Струм 150–200А

Вихід $C_{60}:C_{70} = 85:15$

Генератор гібридної плазми

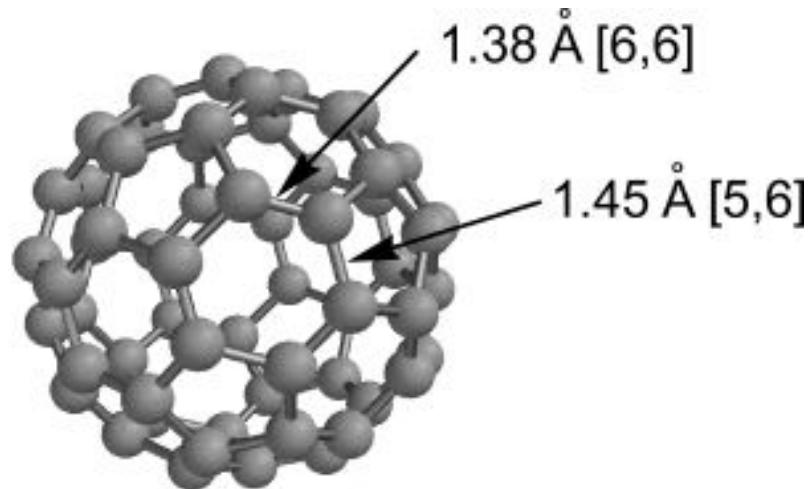
Будова фуллерена:

20 шестикутників
12 п'ятикутників, кожен з яких –
ізольований від іншого.

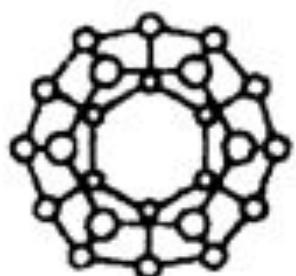
Типи зв'язків:

6,6 з'єднання – 0,139 нм
5,6 – з'єднання – 0,145 нм

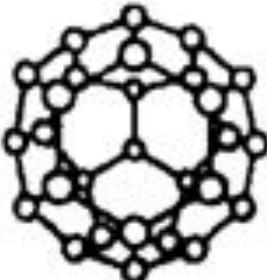

!!! Правило ізольований пентагонів

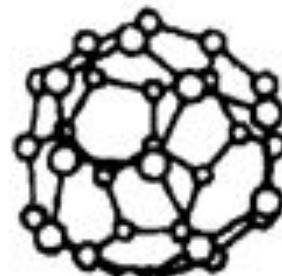
Гомологічний ряд

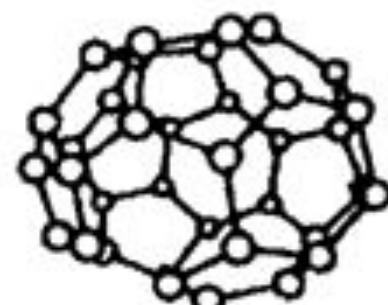
C₂₄

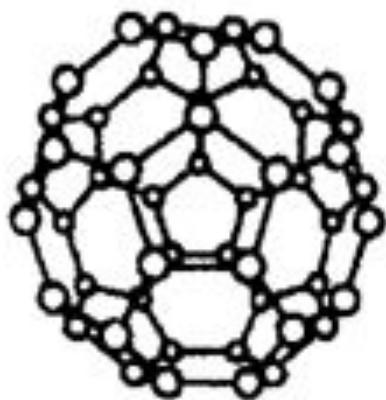
C₂₈

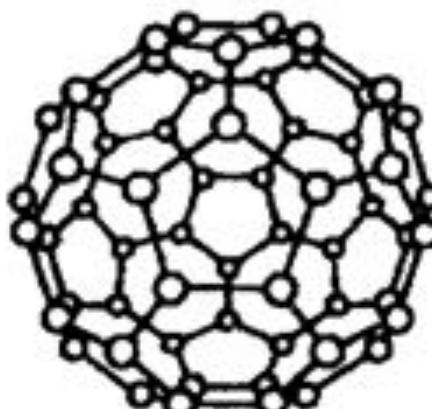
C₃₂

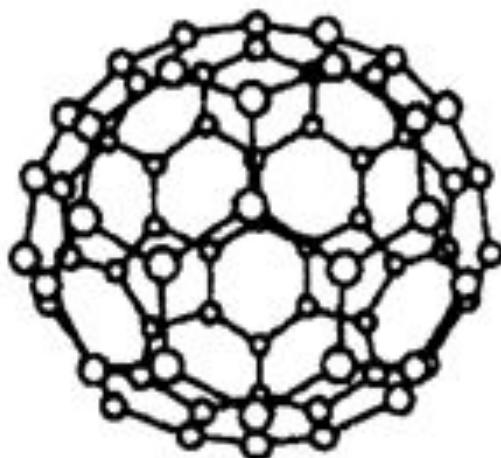
C₃₆

C₅₀

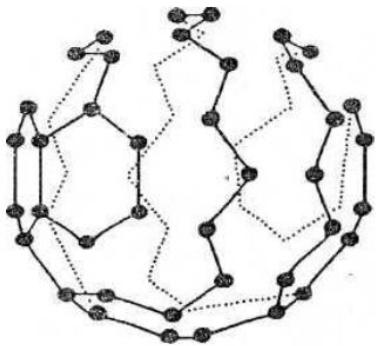
C₆₀

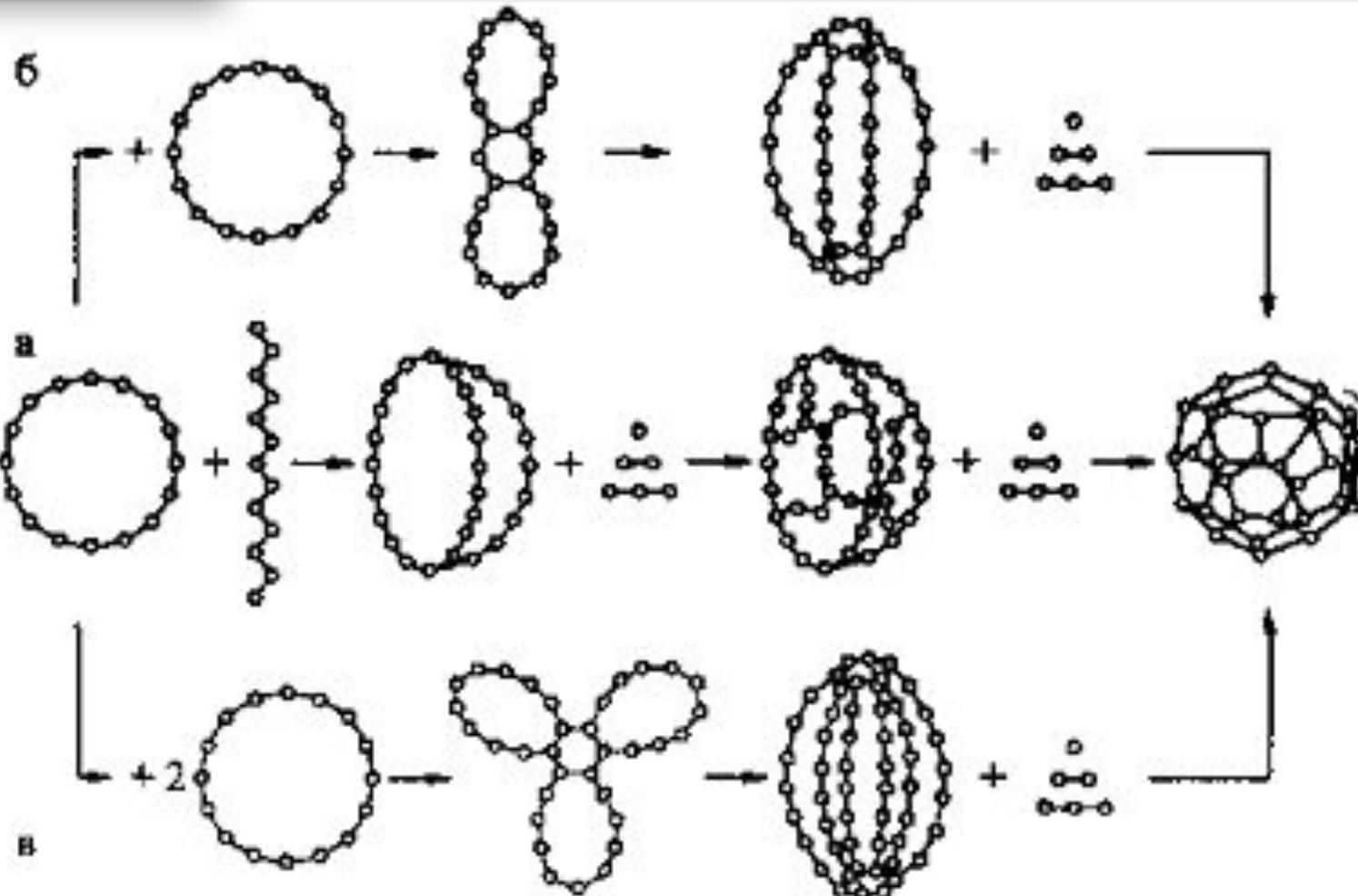
C₇₀

1. Стабільні фулерени містять тільки п'яти та шестичленні цикли.
2. Чим вища симетрія – тим стабільніший.
3. П'ятиріченні цикли мають бути ізольовані один від одного.

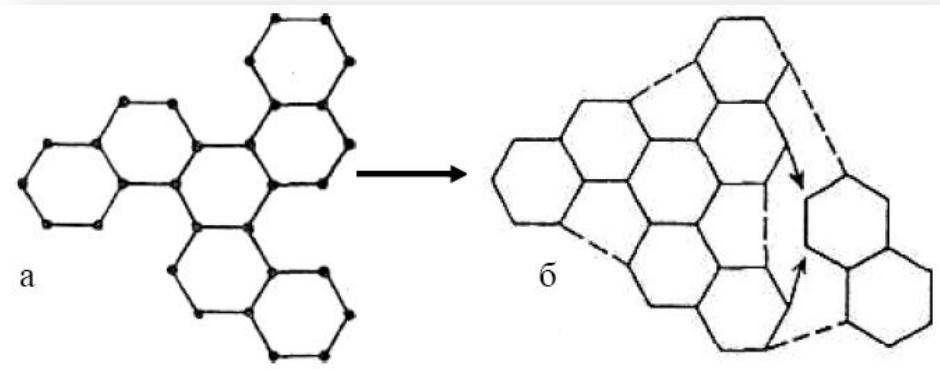
Збірка фулерена

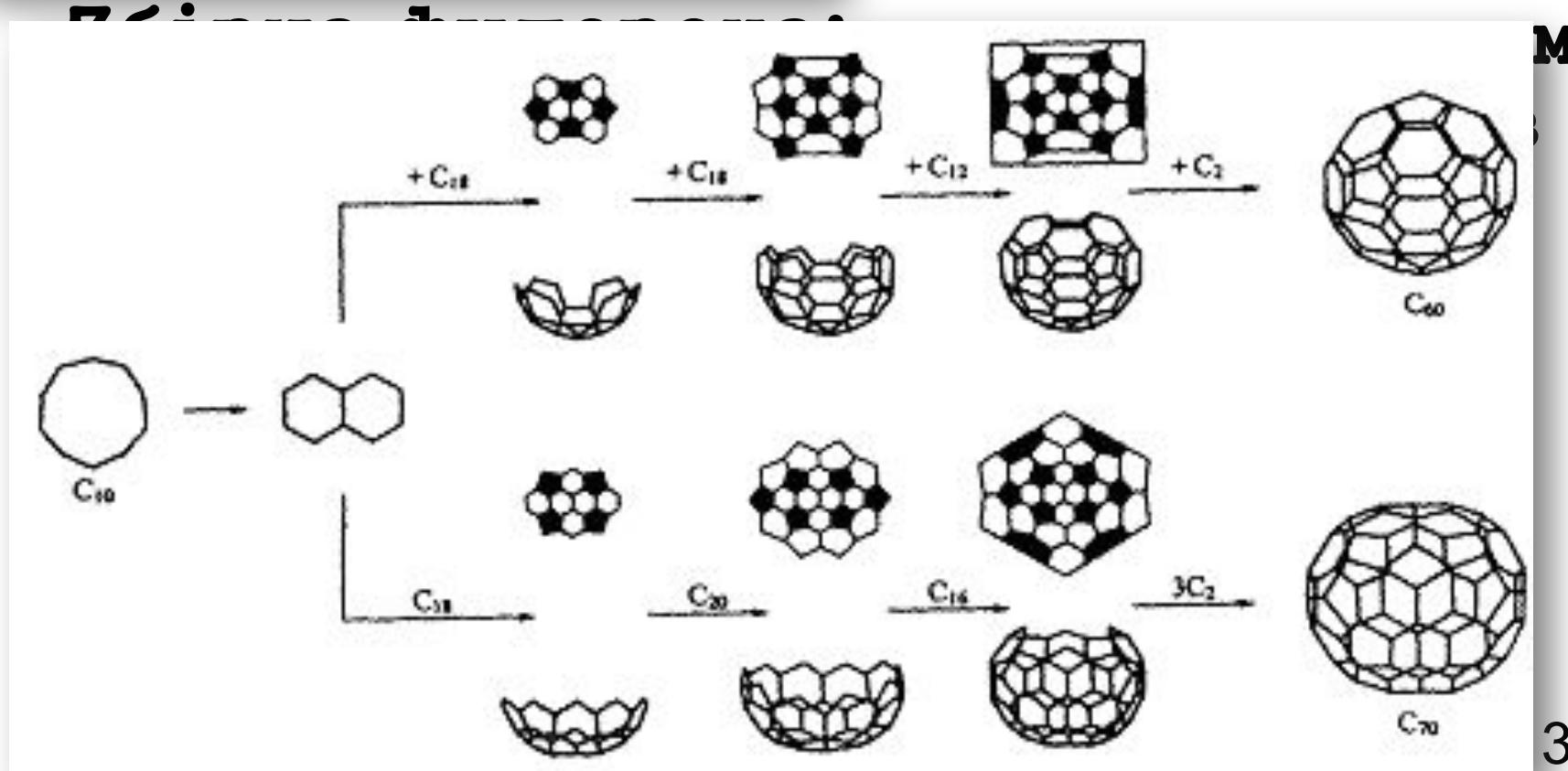
Ідея 1: формування фулерена
з атомних ланцюгів

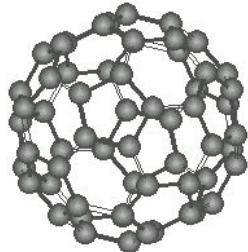

Збірка фулерена

Ідея 2: формування
фулерена
з графенових
фрагментів

Фізичні властивості фулеренів

Ударна міцність

Пришвидшення катіону C_{60}^+ до швидкості 20000 км/год (80 еВ) призводить до пружного співударіння з інертною підкладкою (кристалічний силіцій)

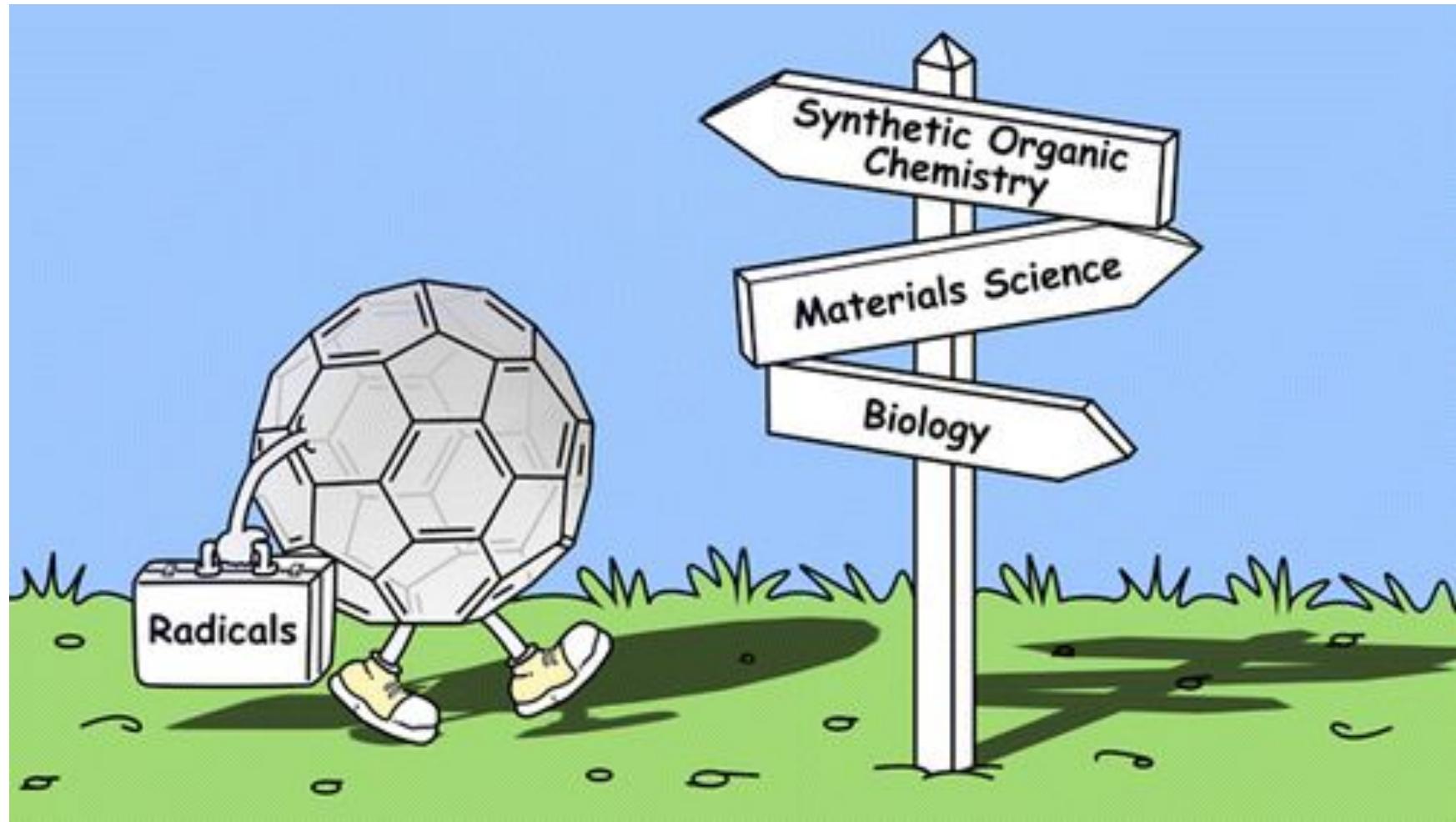
Термічна стабільність

Сублімує при 700К без розкладу, зберігаючи стабільність в інертній атмосфері до 1700К, однак у атмосфері кисню окиснюється вже при 500К

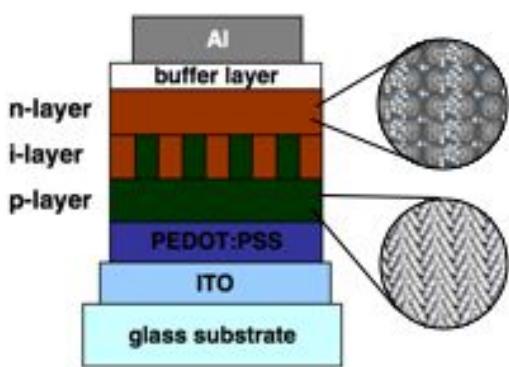
Розчинність

У неполярних органічних розчинниках, температурна залежність не лінійна.

Хімія фуллеренів

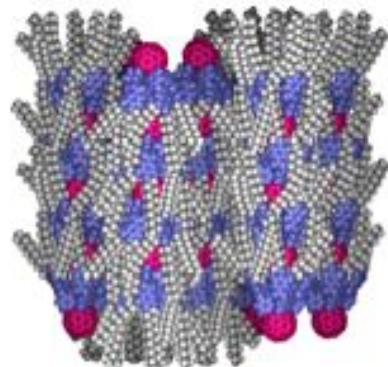

Фулерен: застосування

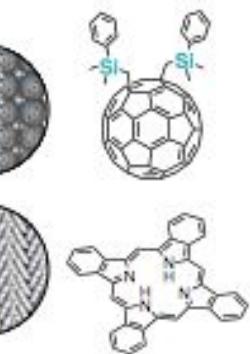
Organic Solar Cells

J. Am. Chem. Soc. **2008**, *130*, 15429.
J. Am. Chem. Soc. **2009**, *131*, 16048.

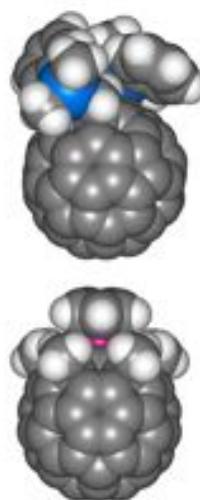
Liquid Crystals

Nature **2002**, *419*, 702.
J. Am. Chem. Soc. **2004**, *126*, 432.
J. Am. Chem. Soc. **2006**, *128*, 9586.
J. Am. Chem. Soc. **2007**, *129*, 3052.
J. Am. Chem. Soc. **2009**, *131*, 17058.

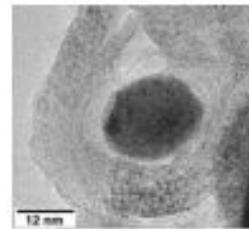
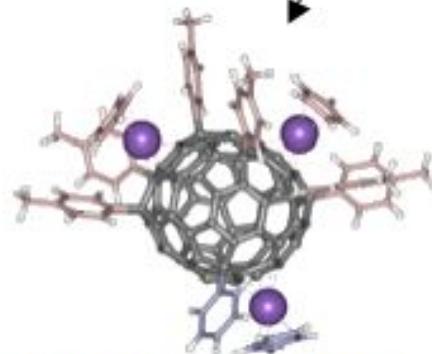

Single Molecular Devices

J. Am. Chem. Soc. **2006**, *128*, 7154.
Angew. Chem. Int. Ed. **2009**, *48*, 6239..

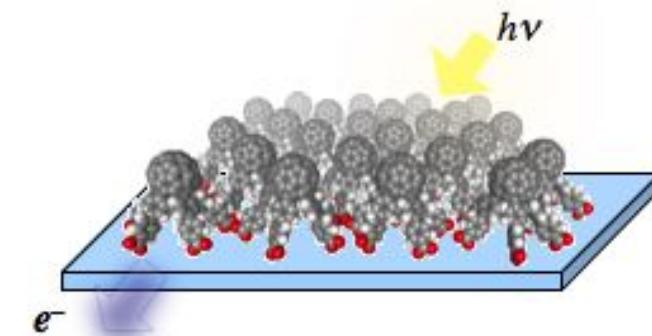

Functionalized Fullerenes

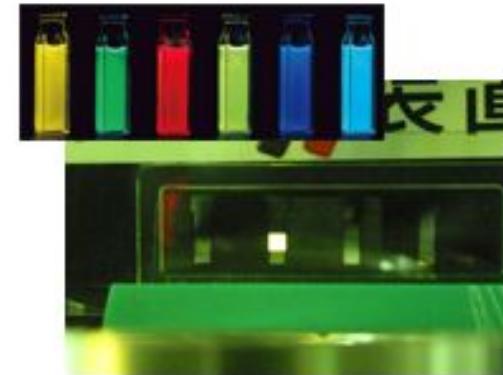
Metal/Carbon Clusters

Chem. Asian J. **2009**, *4*, 457.

Photocurrent Generation Devices

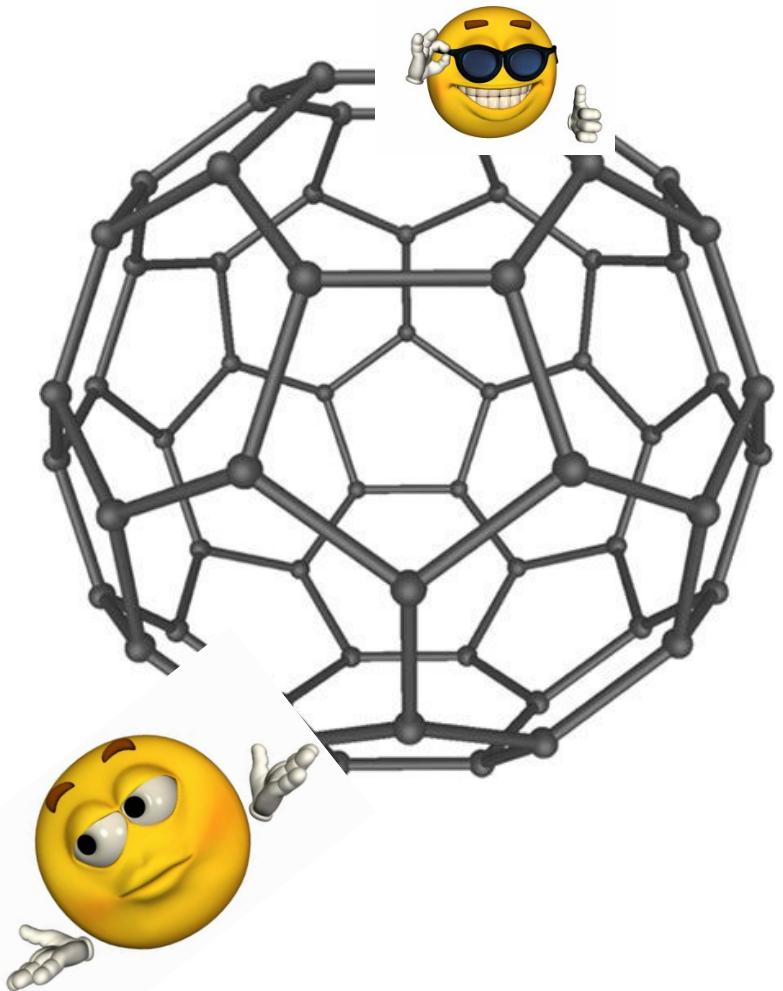
J. Am. Chem. Soc. **2006**, *128*, 9420.
J. Am. Chem. Soc. **2008**, *130*, 5016.
J. Am. Chem. Soc. **2008**, *130*, 16207.

Organic LEDs

J. Am. Chem. Soc. **2004**, *126*, 8725.
Angew. Chem. Int. Ed. **2007**, *46*, 2844.
Adv. Funct. Mater. **2009**, *19*, 2224.

ПоХідні фулеренів

Ендоедральні фулерени (заповнені),
що утворюються за рахунок проникнення
атомів до порожнини фулерену;

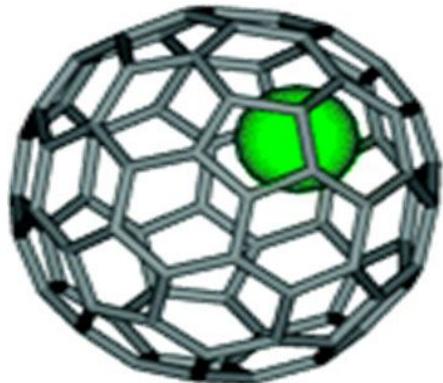
Екзоедральні фулерени – продукти
приєднання до фулеренів інших атомів;

Гетерофулерени –(леговані фулерени)
– продукти заміщення частини атомів
карбону на гетероатоми.

Ендофулерени

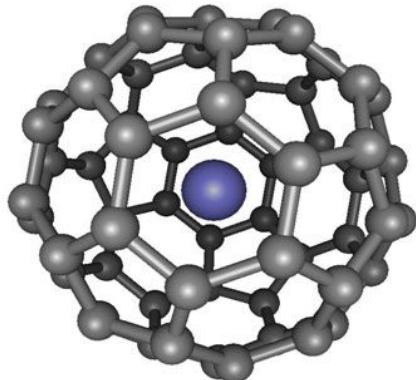

M_m@
C

M@C₈₂

- Зміщення включенного атома з геометричного центра фуллерена;
- Явиче переносу заряду на вуглецеву оболонку
- Постійний дипольний момент

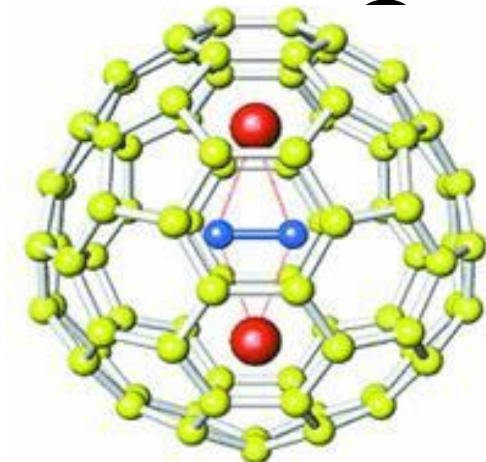
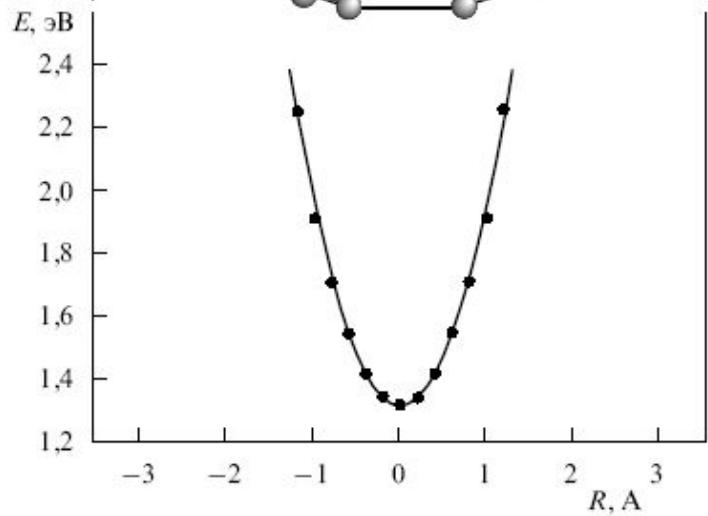
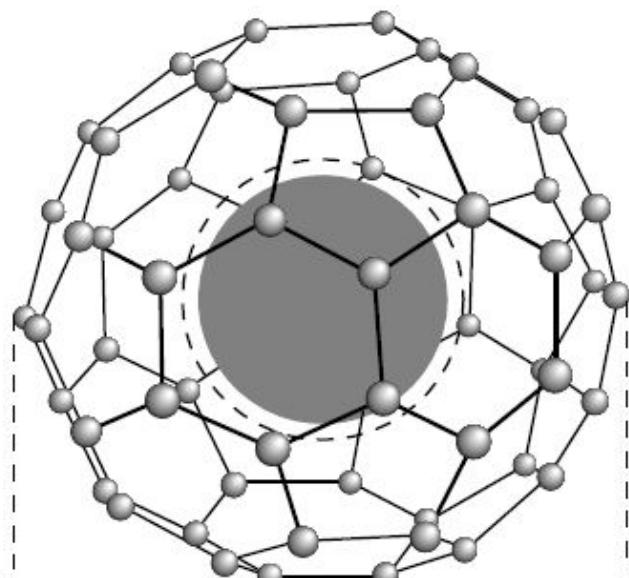

N@C₆₀

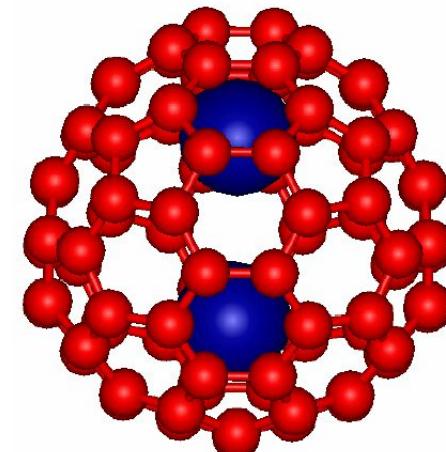
Кращий акцептор та донор електронів відносно "порожнього" фуллерена

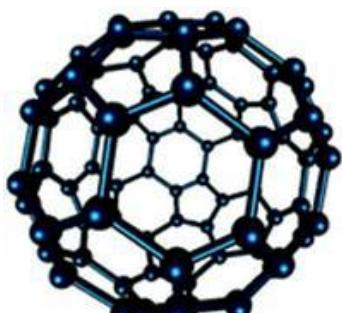
ЕНДОФУЛЕРЕНИ $M_m @$

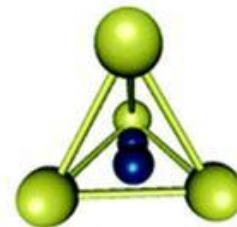
$\text{Sc}_2\text{C}_2@\text{C}_{84}$

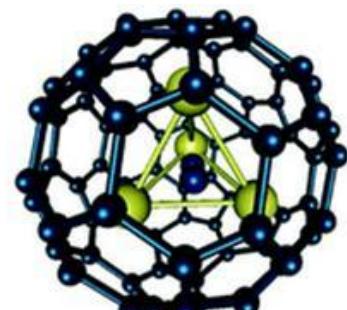
$\text{Gd}_2@\text{C}_{92}$

C_{80}

$\text{C}_2@\text{Sc}_4$

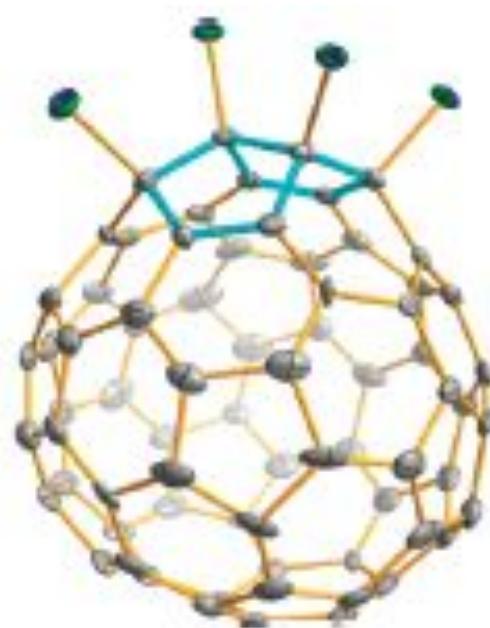
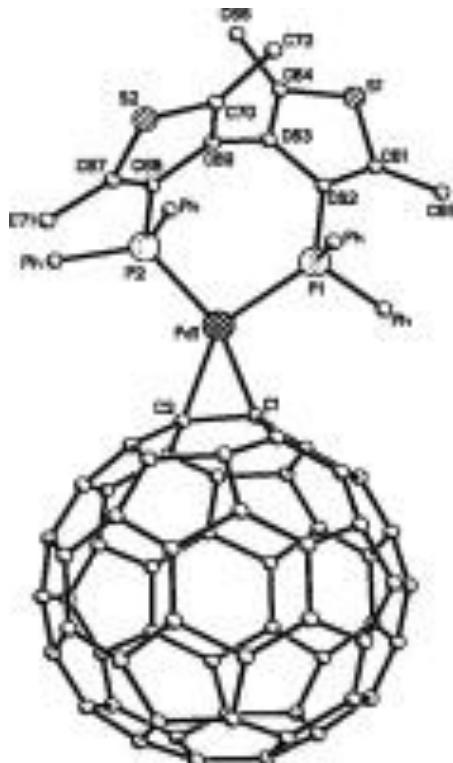

$\text{C}_2@\text{Sc}_4@\text{C}_{80}$

Екзофулерени

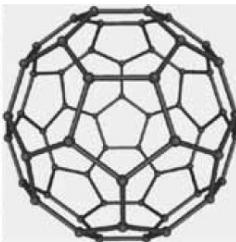
Унікальні можливості шляхом введення функціональних груп:

- Хімічна активність;
- Вплив на розчинність;
- Формування супрамолекулярних комплексів різної природи.

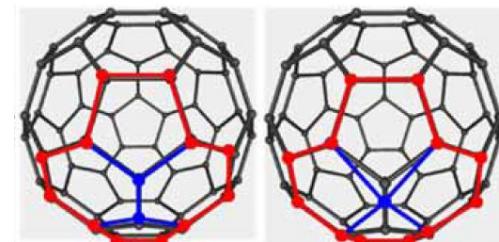

Хлорфулерен C₇₂Cl₄:
два суміжні
пентагони!!!

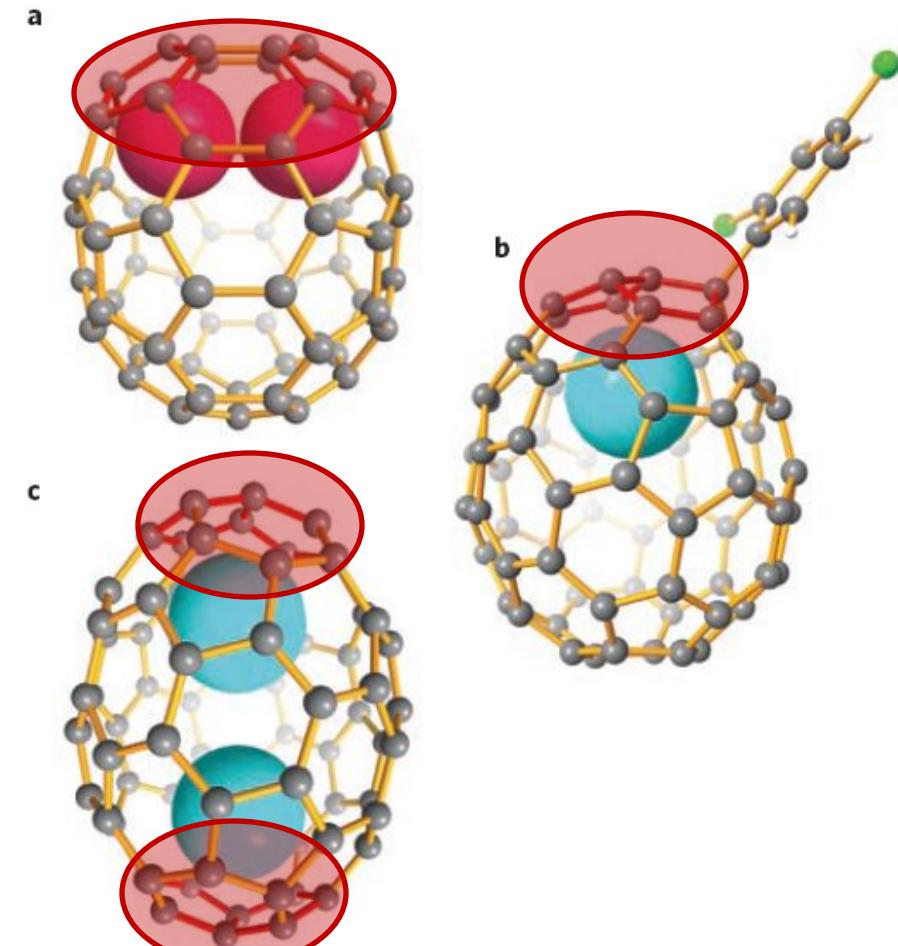
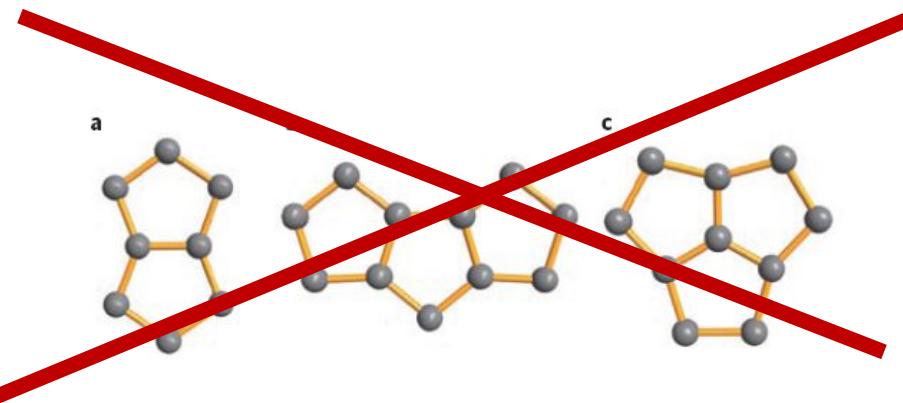
K. Ziegler et al., J. Am. Chem. Soc. 132, 17099
(2010).

Проблема стабільності

- Кількість вершин має бути парна;
- Тріади пентагонів не можуть контактувати; в одній вершині;
- Фуллерен C_v існує, якщо $v = 20(h^2 + hk + k^2)$, де $0 < h \geq k \geq 0$ – цілі числа.

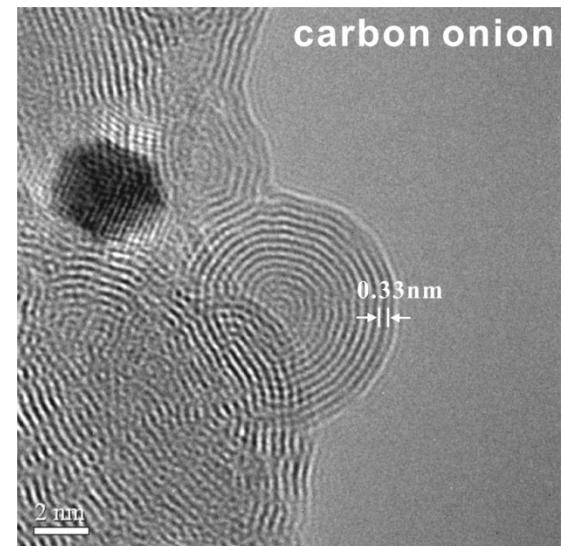
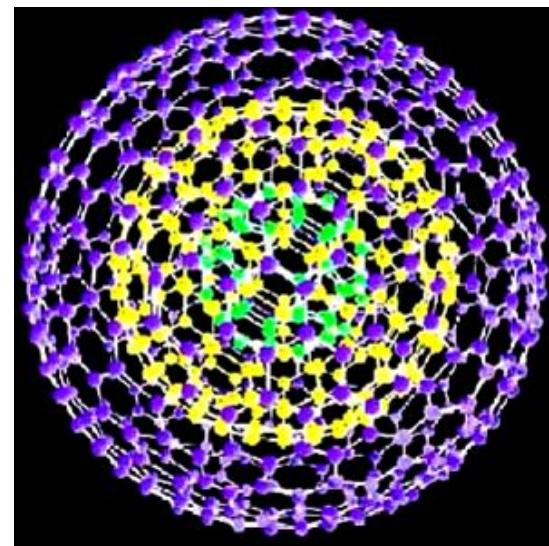
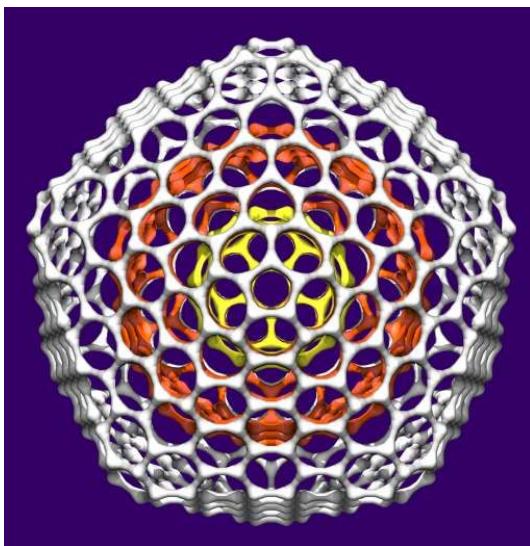
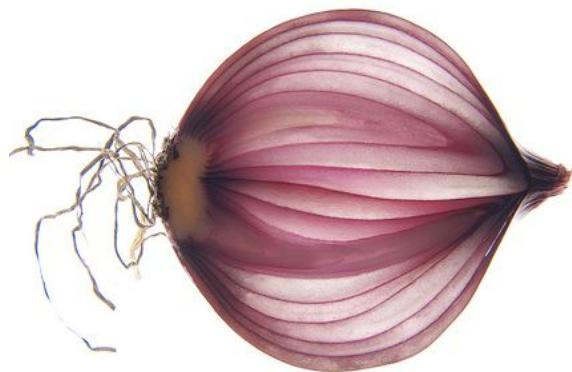

a) $Sc_2@C_{66}$.
b) $La@C_{72}(C_6H_3Cl_2)$.
c) $La_2@C_{72}$.

Оніони – карбонова цибуля

Термін запропановано у 1992 році Д.Угарте

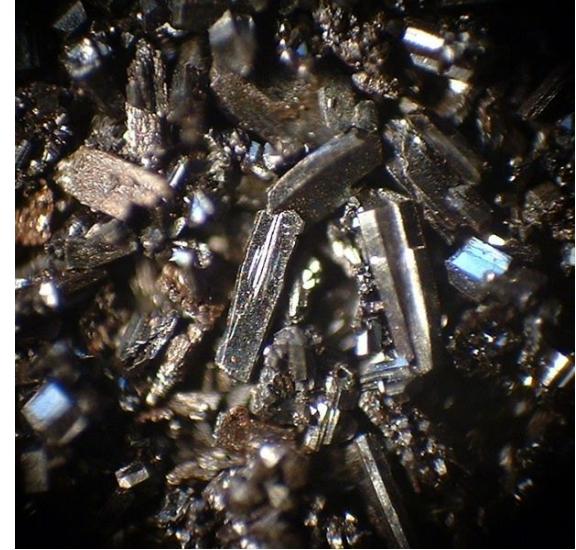
- Одержано шляхом відпалу “фуллереноюї сажі”
- Внутрішній шар з діаметром 0,7- 1,0 нм
- Відстань між сусідніми оболонками 0,34 нм

Модель багатогранників

Модель з зачлененням семикутників

Фулерит

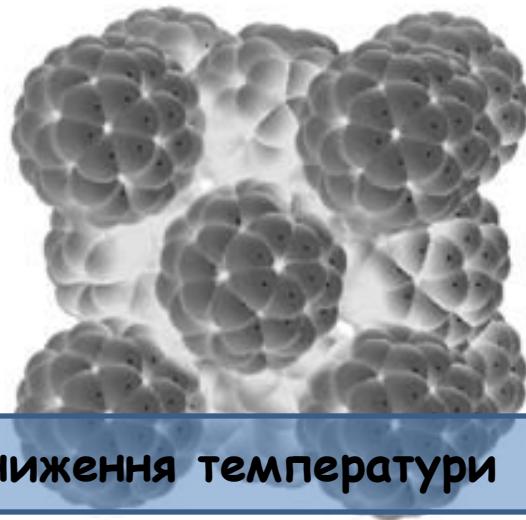
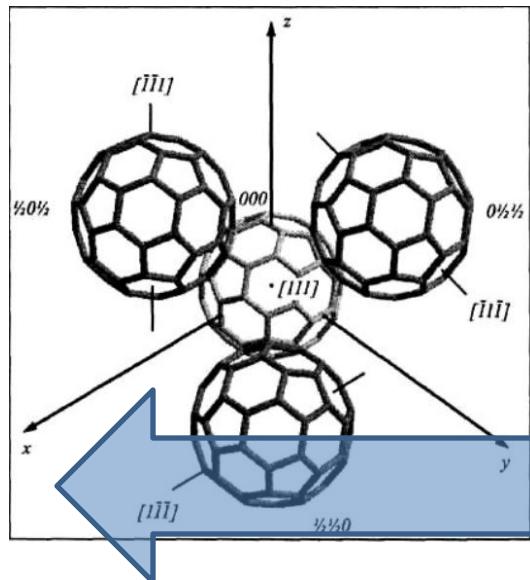
Визначальні фактори формування:

Тиск та температура

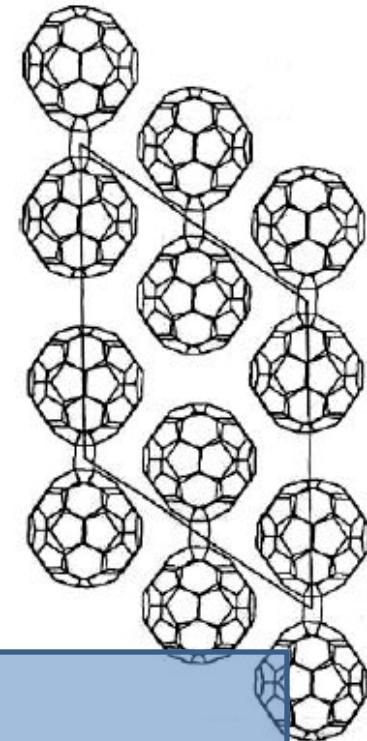
298К: гратка КГЦ: $a = 1,417 \text{ нм}$; $\rho = 1,72 \text{ г/см}^3$

Особливості:

- Орієнтаційна розупорядкованість;
- Фазові переходи при зміні температури;
- Перехід у надтвердий стан при 13 Гпа
- Явище фотополімеризації

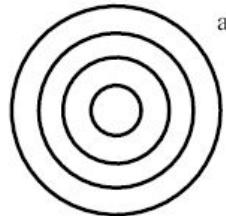
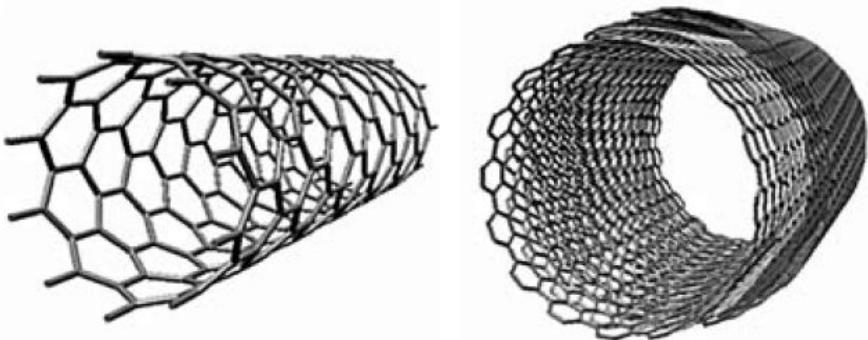
Пониження температури

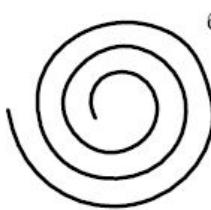
Нанотрубки

одностінні

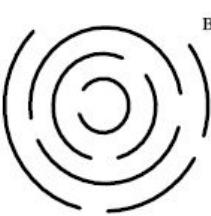
багатостінні

матрьошка

сувій

пап'є-маше

Діаметр – 0,8 – 5,0 нм
Довжина – 1 – 500 мкм,
Кінці – закриті фулереновими
ковпачками

Історія відкриття нанотрубок

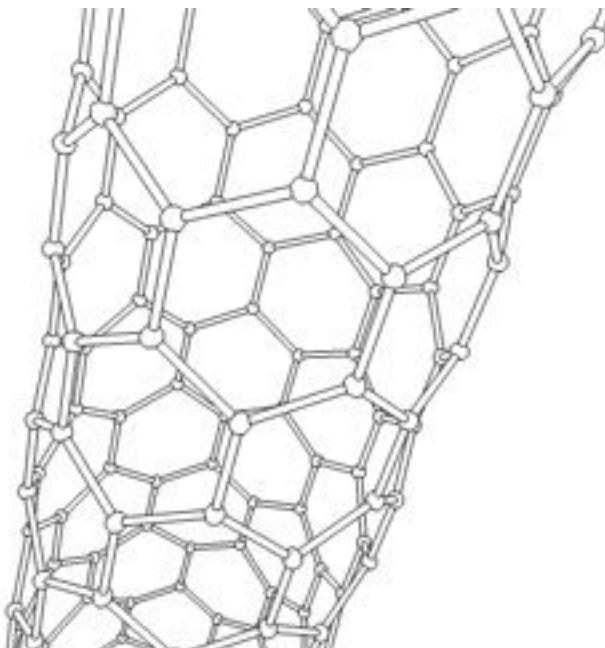
1974 - Ендо помітив нитковидні часточки при конденсації графіту

1985 - Проф. М.Ю. Корнілов,

“Химия и жизнь”,

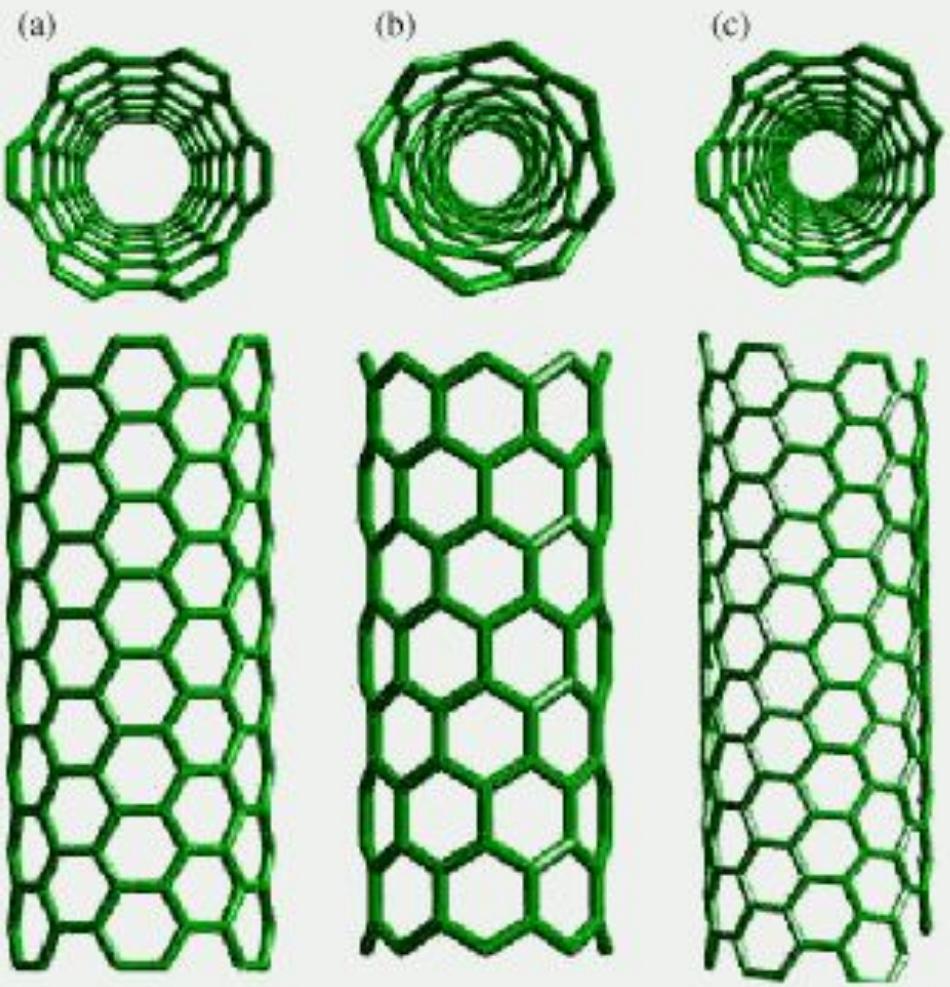
1991 – Іджима,

лабораторія NEC

Геометрія Нанотрубок

$\mathbf{a}_1, \mathbf{a}_2$ – базисні вектори елементарної комірки;
 n, m – цілі числа.
 d – діаметр трубки;
 Θ – кут хіральності,
0–30 град;
 $a = 0,246$ нм

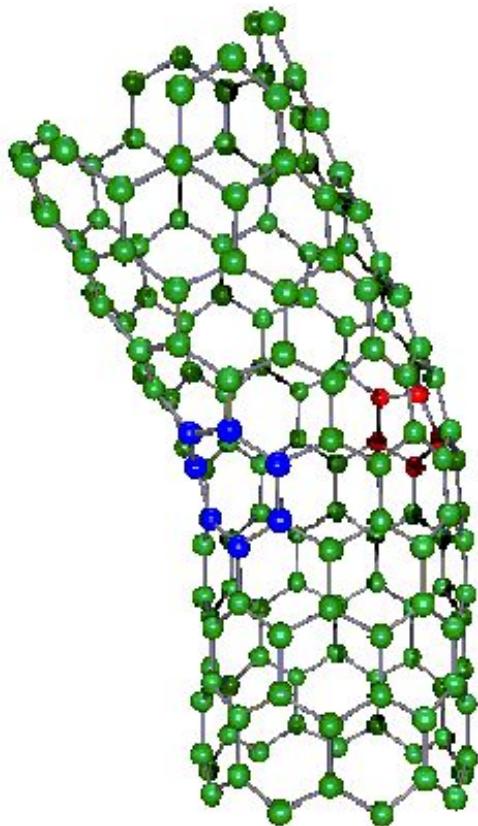
$$\mathbf{C} = n\mathbf{a}_1 + m\mathbf{a}_2,$$

крісло

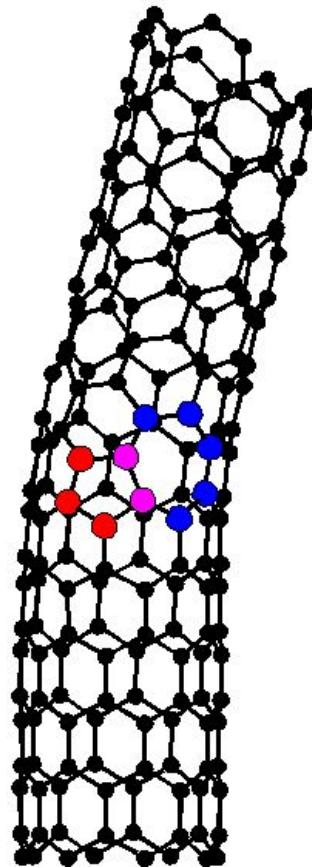
зигзаг

хіральна

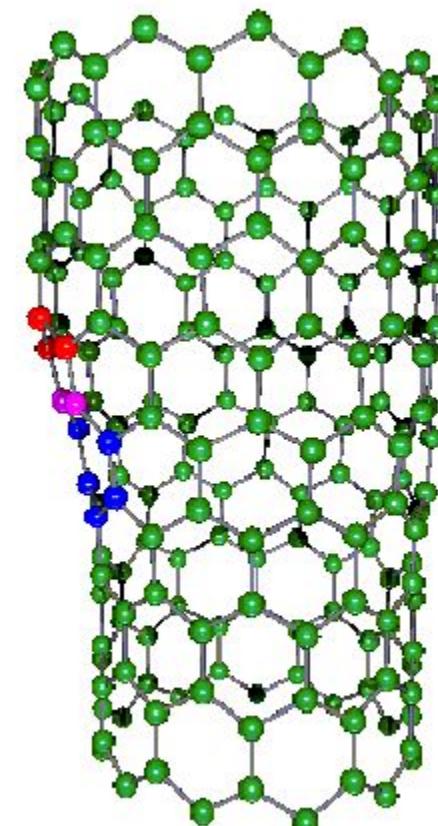
Нанотрубки і дефекти

Топологічні
дефекти

Дефекти
регібридизації

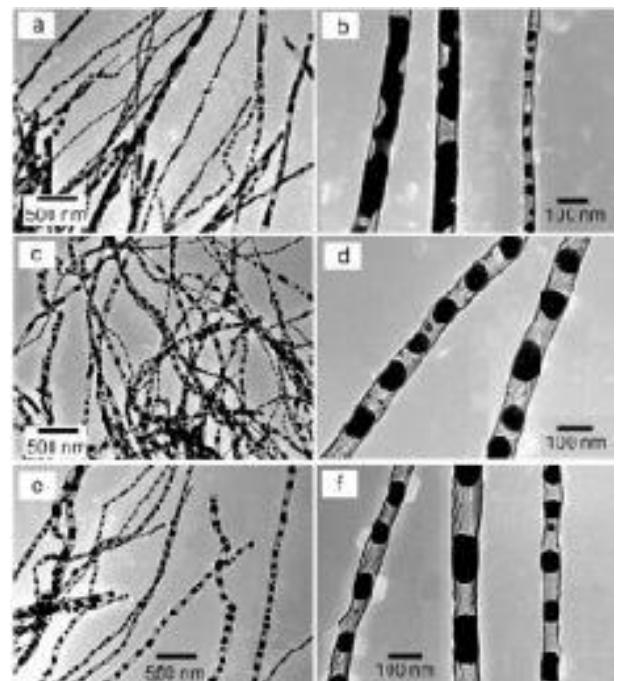
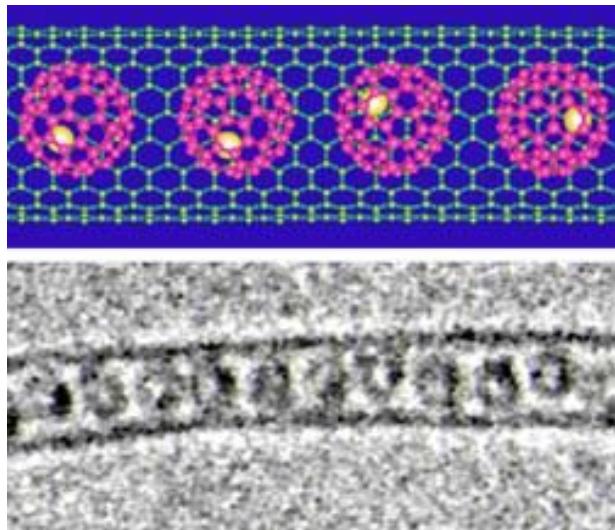

Дефекти
Ненасичених
зв'язків

Інкапсульовані нанотрубки

Шляхи заповнення нанотрубок:

- Введення в порожнину трубки речовин через один з відкритих кінчиків;
- Заповнення нанотрубок безпосередньо під час їх каталітичного синтезу.

Методи синтезу нанотрубок

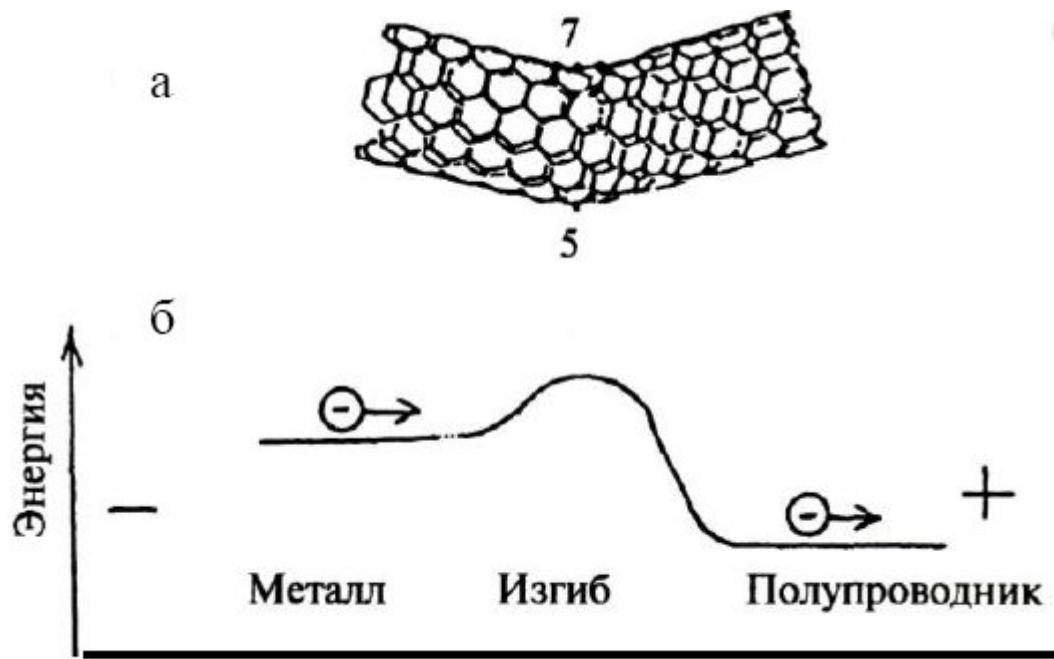
Електродуговий синтез – в атмосфері Не, використання графітових електродів, $I = 100A$, $U = 10-35$ В

Лазерне випаровування – неодимовий лазер 532 нм, 10Гц

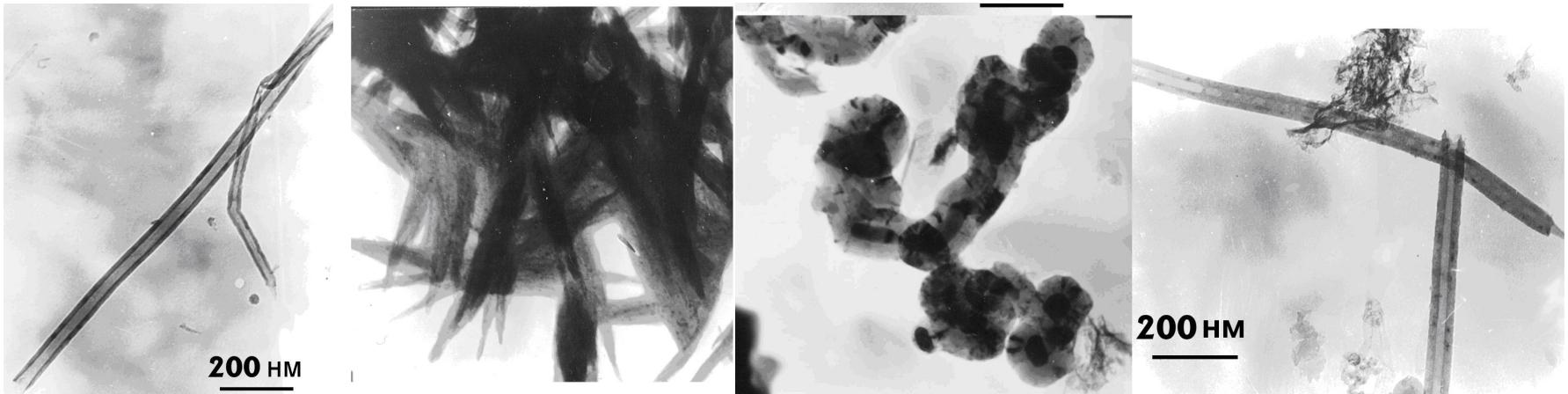
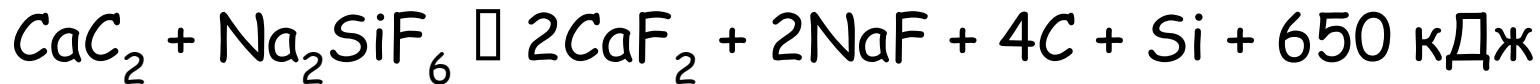
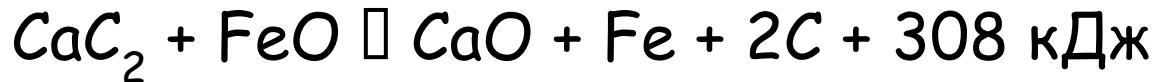
Резисторне випаровування – нагрівання графітової фольги

Ліктьове з'єднання

МЕТОДИ СИНТЕЗУ НАНОТРУБОК

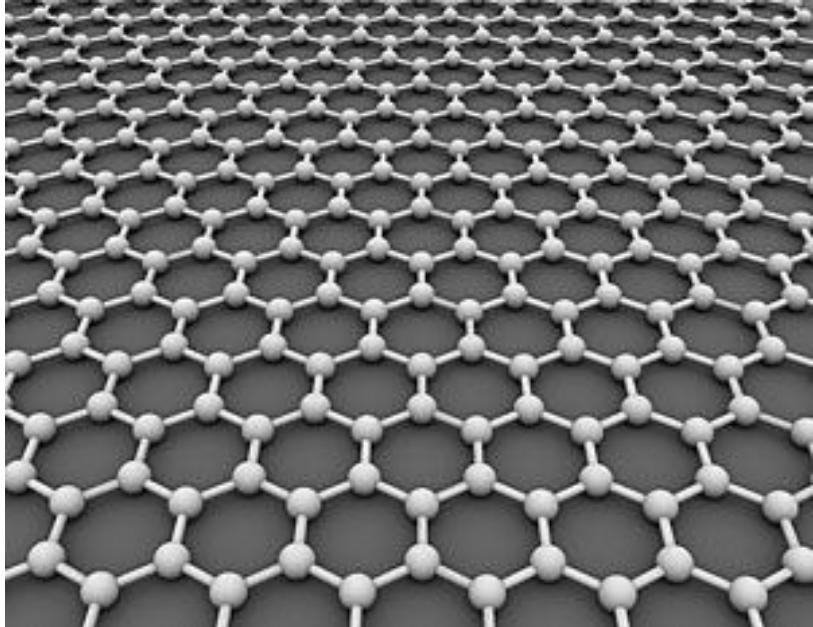
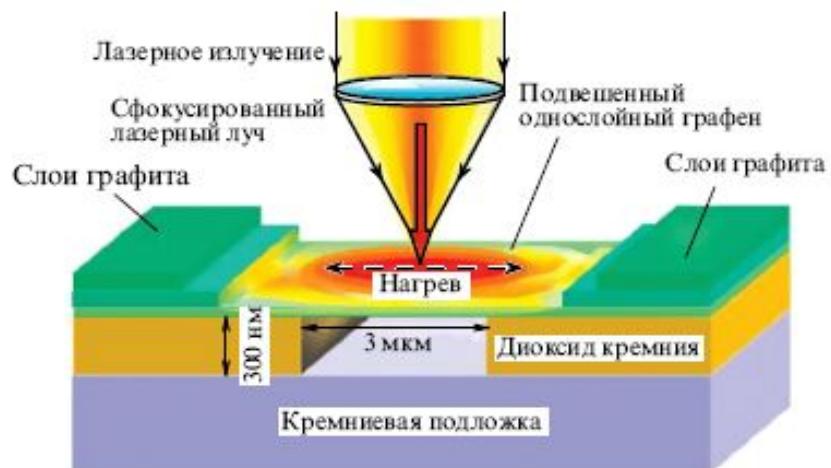

Графен

graphene

graphane

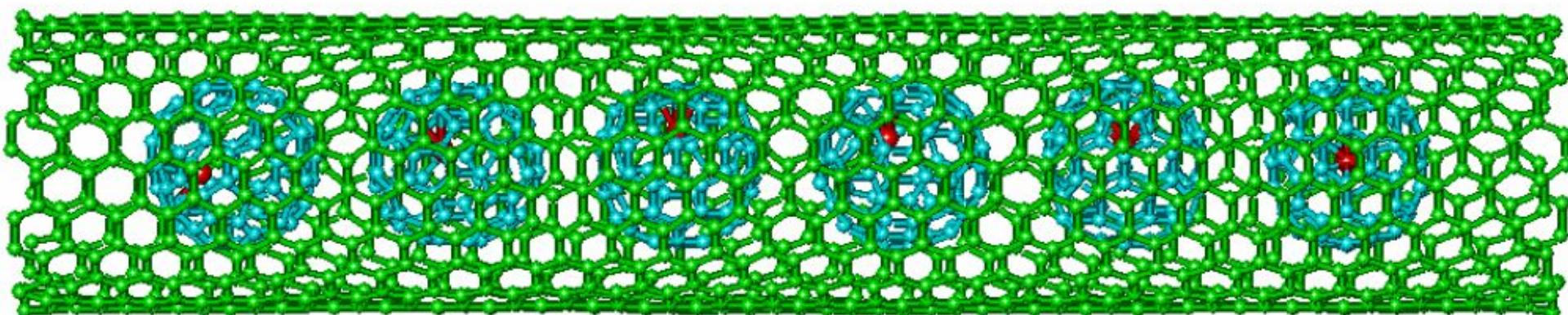
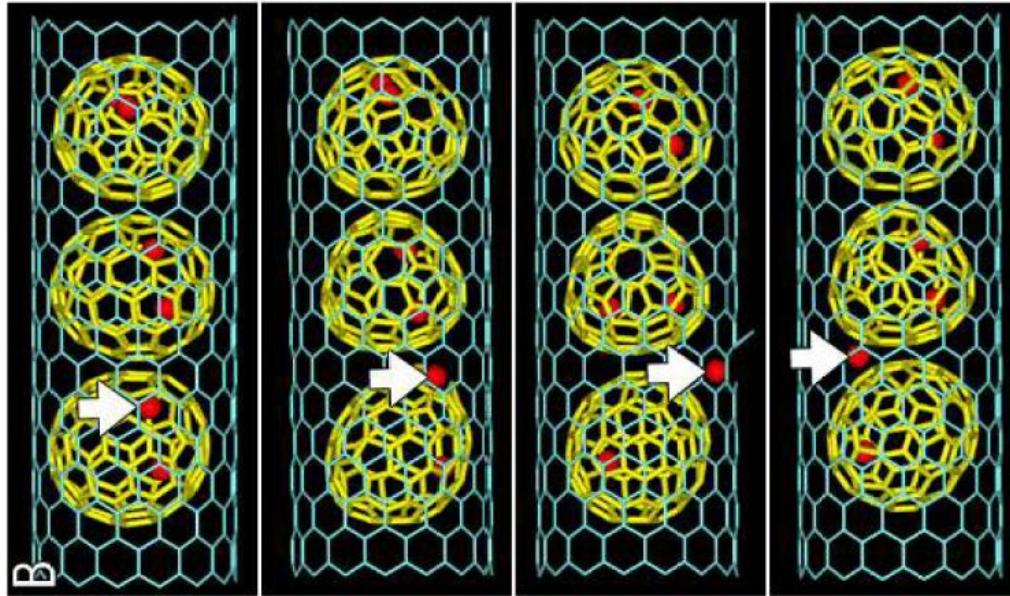

А. К. Гейму та К. С. Новосьолову
присуждена Нобелівська премія з
фізики за 2010 рік

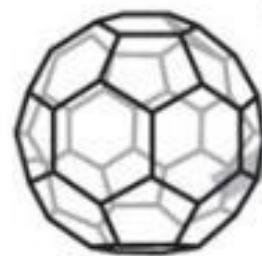
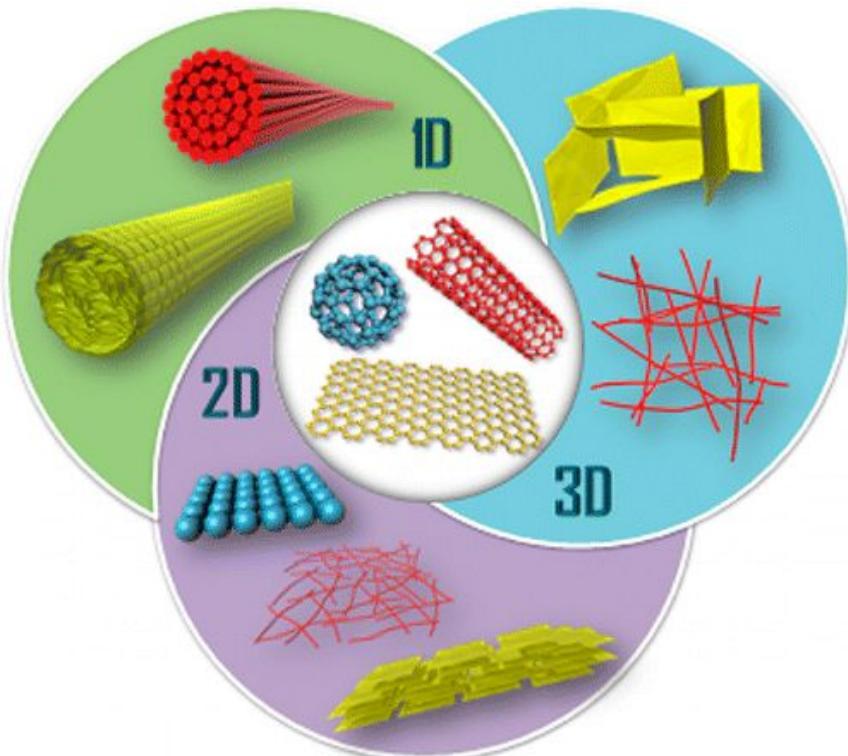

Піподи (реарпods)

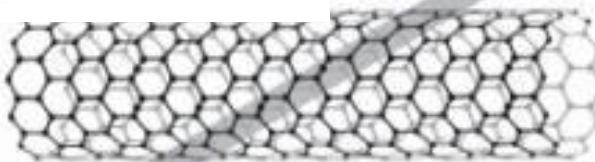
Фуллерен + нанотрубка = піпод

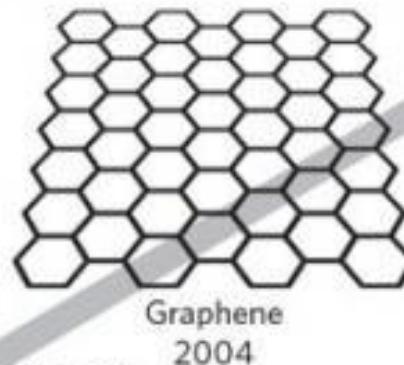
Епоха карбону

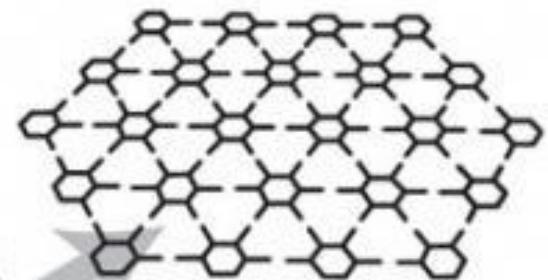
Fullerenes
1985

Carbon nanotubes
1991

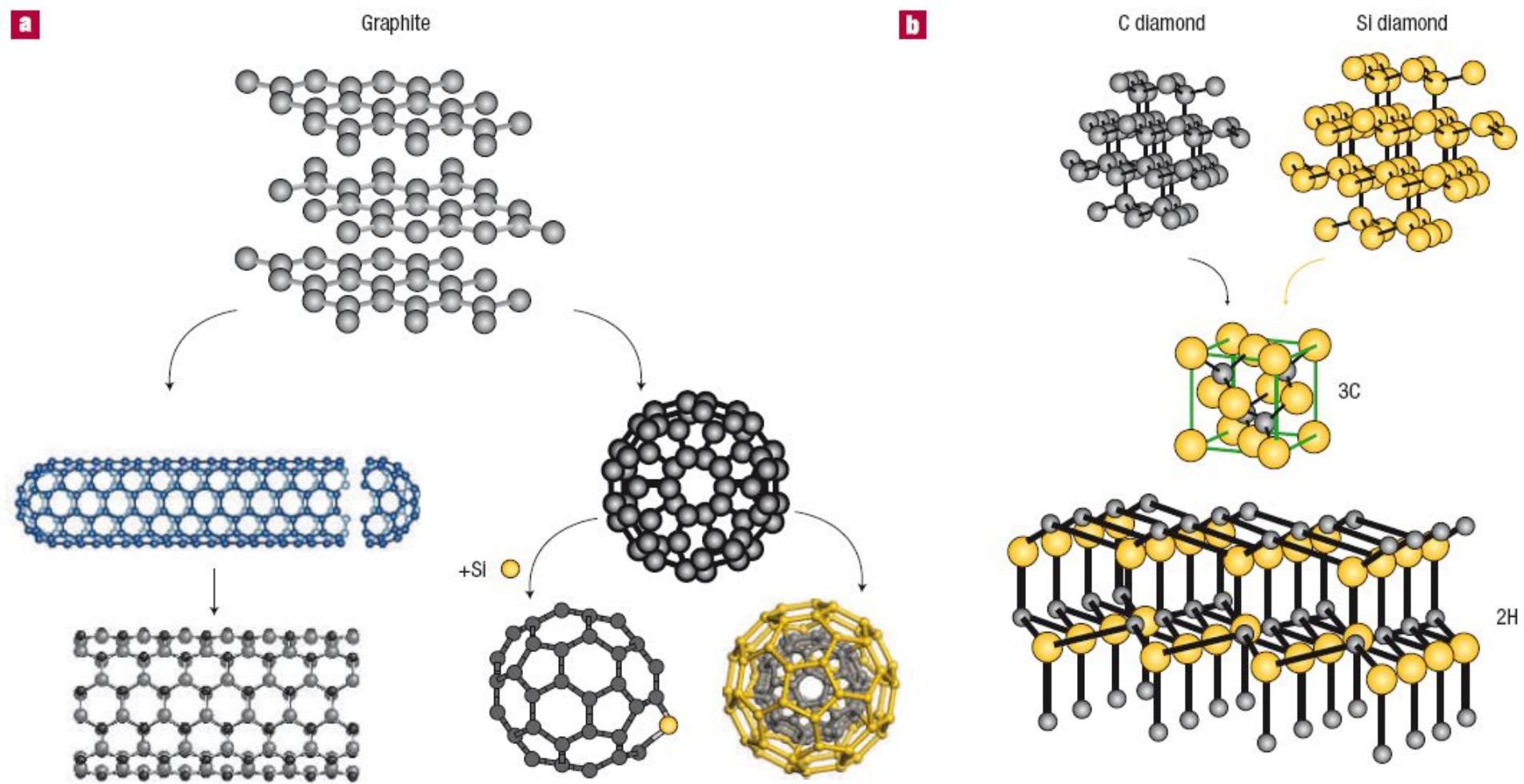

Graphene
2004

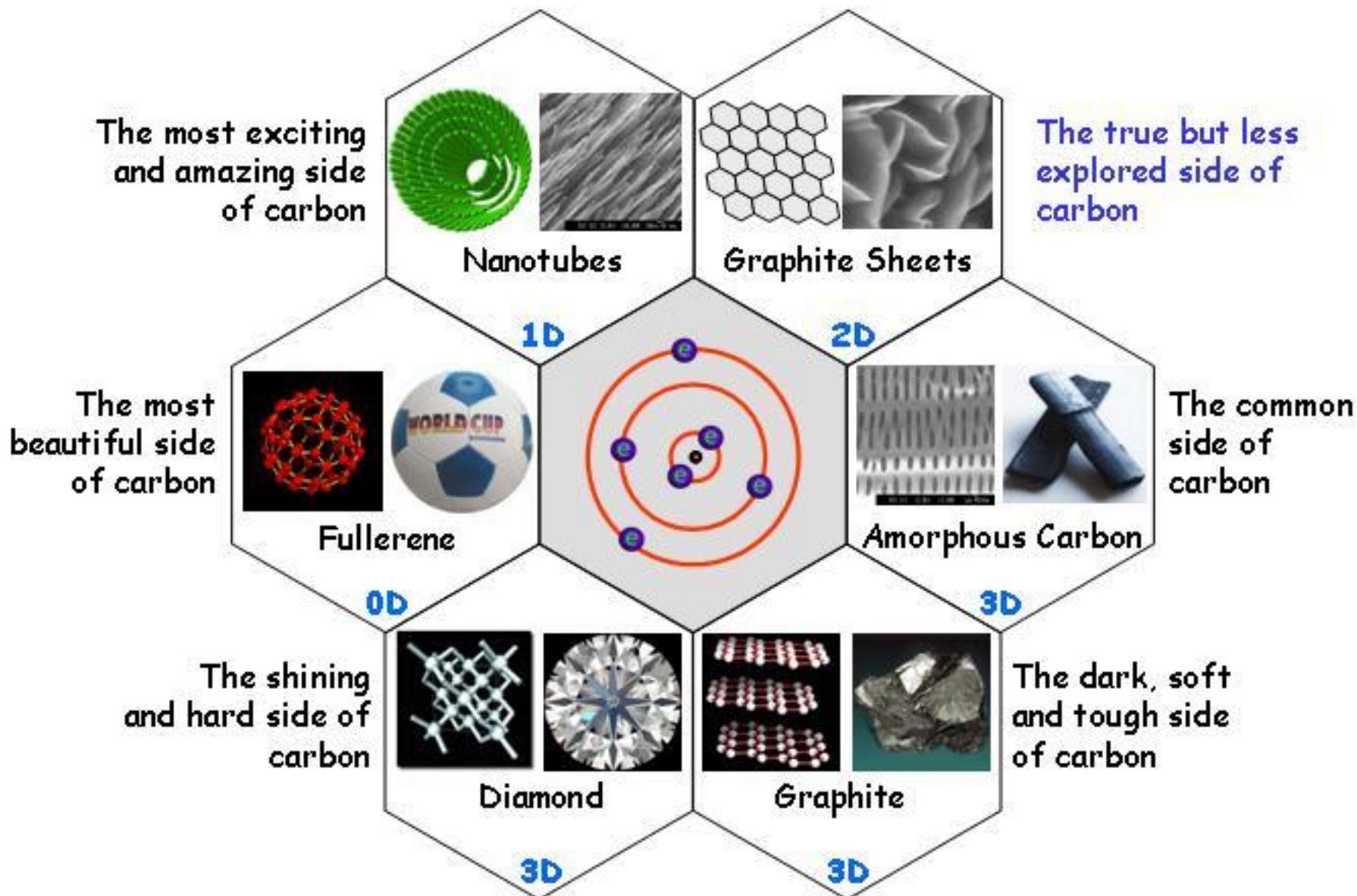

Many undiscovered
allotropes for example
sp-sp²-graphyne
20??

граючи Карбоном...

Нано – карбон: розмір має значення!

Короткі нотатки

- До наноалотропів карбону відносять фулерени, нанотрубки, піподи, графен та ін., які одержують шляхом сублімації - конденсації графіту або піролізом вуглеводнів.
- До похідних фулерена належать:
 - Екзофулерени (функціоналізація вуглецевої оболонки)
 - Ендофулерени (заповнені фулерени)
 - Гетерофулерени (оболонка частково заміщена іншими атомами)
- Нанотрубки можуть бути одно- або багатошаровими. Їх властивості визначаються геометрією графенової сітки та напрямком, в якому їх досліджують.
- Графен - перспективний матеріал, що має високу електро- та теплопровідність, регульовану ширину забороненої зони.

Рекомендована література:

1. V. Georgakilas, J. A. Perman, J. Tucek, R. Zboril / *Chem. Rev.*, 2015, 115 (11), pp 4744–4822.
2. Z. Yang, J. Ren, Z. Zhang, X. Chen, G. Guan, L. Qiu, Y. Zhang, H. Peng // *Chem. Rev.*, 2015, 115 (11), pp 5159–5223.
3. O.A. Shenderova, V.V. Zhirnov, D.W. Brenner // *Carbon Nanostructures / Critical Reviews in Solid State and Materials Sciences*, 27(3/4):227–356 (2002)
4. Раков Э.Г. Нанотрубки и фуллерены // М.: Логос, 2006. 376 с.
5. Любчук Т.В. Фуллерени та інші ароматичні поверхні (структуря, стабільність, шляхи утворення): К., Видавн. полігр. Центр “Київський університет” – 2005, 322с.
6. Елецкий А.В. Эндоэдральные структуры – Успехи физических наук – 200 – т.170, №;2 – с.113 – 141.
7. Кац Е.А. Фуллерены, углеродные нанотрубки и нанокластеры: Родословная форм и идей. М.: ЛКИ, 2008.
8. Покропивный В.В. Новые наноформы углерода и нитрида бора – Успехи химии – 2008 –т.77, №10 – с.899 – 937.